

Heb je ooit zo'n gelul gehoord?

Ja, ja, ja.

Ja, nee, nee.

Het is echt echt ongeloofelijk werkelijk.

Het is wel awesome, dat je mij houdt.

Litter benzine klosterde merken aan kwart, want wat het hier kost voor z'n werken, me herinner.

Je gaat er binnenkort natuurlijk weer naartoe, hè?

Ja, ik ga aanstaande negen oktober vlieg ik naar Boston.

Oké, het is volgende week maandag.

Voor familiebezoek.

Ik heb er verder geen speciale werkredenen heb ik er niet voor.

En dan kijk je dan uit?

Ik ben wel gesteld in Boston, een hele fijne stad.

Ja, je hebt sowieso veel reizen, de laatste tijd, dat gaat lekker.

Ja, vreemd genoeg wel.

Ik ben nu net terug uit Londen natuurlijk.

Dat was ook in sommige opzichten een wonderbare avontuur, maar ook echt leuk en nuttig.

Dat was natuurlijk maar 2,5 dagen feiten.

Met de trein, hè?

Ja, dat was met de trein.

Oh, dan ben ik even benieuwd hoe dat ging natuurlijk.

Ik zal je daarvoor over uit de doek gaan doen.

O, dat ging met de trein.

En ook hoe het elders ging met het OV.

Om het zo maar even te zeggen.

De trein is natuurlijk ook OV.

Dat is alleen opvallend dat jij natuurlijk zei net dat het typisch Amerikaans was niet waarom de airco veel te hard te zetten.

En z'n winter is veel te hard te stoken.

Ja, dat is bijna waar ik altijd geweest ben.

Wij denken daarin al op zicht aan.

Dus overigens, is er een verschil tussen typisch Amerikaans en typisch Europees?

Wat is dat dan eigenlijk precies?

En Aziatische groenten zullen er ook zijn?

Ja, zonder meer.

Ja, geloof ik dat...

In Aziaten hadden geen cafécultuur bij mij weten.

En toen kwam McDonald's en toen bleek McDonald's eigenlijk voor Aziaten de kans om een cafécultuur

te ontwikkelen.

Dus die klik gaan daar dus zitten niet om de Big Mac te eten.

En die gaan gewoon 2,5 uur met een kop van iets meer.

McDonald's koffie gaan ze café zitten.

Wat een goed verhaal, dit kende ik helemaal niet.

Ja, dat dat zo gegaan is.

Nou, er is een heel boek over McDonald's en wijzen wel op dat ze er steeds op een hele subtiele wijze heeft aangepast aan het lokale eigenaar om het maar zo te zeggen.

Dus McDonald's schijnt geen alcohol, maar ik geloof dat je in Frankrijk wel een gewaarschere ooi wijn kunt krijgen.

Nergens in de wereld kennen ze het verschijstel van de croquettes zoals wij het kennen.

Je hebt de aardappel croquette, maar dit de echte solide Nederlandse croquette.

Maar ook in Nederland is McDonald's bijna uitgebleken om een soort croquette in het programma op te nemen.

Het passen ze eigenlijk soepel aan, voor zover noodzakelijk, aan het lokale cultuur.

Ik zal in ieder geval een hele verhandeling over met McDonald's houden, maar dat is zeker een klammer natuurlijk.

Nou ja, als je het vanuit de historische perscutie...

Het is een heel gek verhaal.

Is dat zo?

Ja, het is opgezet door twee broers, ooit lang geleden en ze hadden altijd in de lunch, het was ergens in California, als ik het wel heb, bij de lunch had het langer rijden.

De hele les was vanavond een rezaak te doen en dan, bij de lunch stond er een langer rijden, dat vond ze enorm irritant.

Dus toen hebben ze met zijn tweetjes een soort keuken-outillage ontworpen, waardoor ze die rijden niet meer hadden, waardoor ze raast het snel al die rommel konden leveren van dat heel beperkte menu, want het is natuurlijk een heel beperkte menukaart.

Nou, dat liep echt aan zijn trein en ik geloof dat ze al vrij snel in een tweede vestiging krijgen, maar al heel snel krijgen ze daar gewoon genoeg van, ze moesten hartstikke hard werken.

Zo konden van die ene oorspronkelijke vestiging prima leveren, ze hadden maar één grote behoefte, dat was elk jaar een nieuwe kederlek.

Zolang ze elk jaar een nieuwe kederlek konden kopen, waren ze doodtevreden, de boers, McDonald's.

En toen haakten ze in gesprek met een meneer die hen van die keukenmolens verkocht. Ik ben al even zijn naam kwijt, maar dat zouden we dan kunnen vertellen, als ik het nog kan vertellen.

En die zeiden ja, ik wil dat wel voor jullie overnemen, want ik zie veel mogelijkheden voor franchising en dan kunnen we het veel groter maken.

De behoers hadden helemaal geen zin om het veel groter te maken.

Zo, dat is een oude poors.

Goed, de behoers hadden helemaal geen zin om het veel groter te maken.

Ik ruik hem ook, die poortje.

Ja, Krok heette die man, die van, ja, ik geloof gelust dat je hem ruikt.

En dan wordt de olie gebruikt, denk ik, deze leeftijd.

Nou, zo is het gegaan, die Krok heeft de boel van de behoers over, en de behoers waren stik tevreden met wat ze ervoor kregen.

En zo is het uiteindelijk een wereldwijde franchise, franchise geworden.

De leuk vrouw was in alle opzichten in Europawee aan, in de merken is McDonald's vaak heel

aanmoedig.

Vettig, klein, een beetje aanmoedig.

Ik was met mijn moeder een grote rit gemaakt in de Verenigde Staten, mijn moeder, die woon niet naar McDonald's, die vond ze viezer.

Die wou altijd naar de Burger King, die vond ze deftiger, die had ook leuke ruisjes, dat moet ik toegeven.

Maar goed, zo, dit is het uiteindelijke concept, het oorspronkelijke concept, is van die twee behoers, die geen andere ambitie hadden dan om die rijk mensen vlot te bedienen met de lunch.

Het is geestig dat ze niet als gek aan de slag zeggen gaan naar multimultiemultiemultium het te worden, dan zei je me geen behoefte, dat is het aardige van het verhaal.

Dus die Krok heeft het echt groot gemaakt?

Die Krok heeft het groot gemaakt, ja.

Maar ze hebben niet heel veel gedaan naar gezond voedselseferen, want er is wel een reportage van iemand die dus probeert zorgersmiddag zijn zaterdag met McDonald's te eten.

Ja, dat mag ook.

Wie wil dat?

Zorgersmiddag zijn zaterdag.

Die man heeft schlok drie maanden achter elkaar gedaan.

Toen moesten ze de maag niet verbonden.

Ja, ik bedoel, als je zorgersmiddag zijn zaterdag, wat zeus, wat zeggen, een boontje zeet, en je doet dat maandag achter elkaar, dan krijg je waarschijnlijk ook last van je maag, toch?

Het is een beetje, het verhaal dat, wat is het ook weer, dat pindakaas giftig is, nee, daar heb je een soort allergie voor.

Kijk, van alles is het zo dat als je alleen maar dat spul heet, en je doet het lang genoeg dat je er beroerd van wordt.

Er was toch een man in Den Haag, en die had 16 jaar lang alleen maar gele vlaar gegeten.

En, en, en, he van die van Nieuwevlaar.

En ja, toen kon hij ook helemaal niet meer ropen, hij kon er wel van Nieuwevlaar eten, maar hij kon niks meer.

Die hebben ze gewoon uit zijn huis getilten en die moesten er grondiger.

Waarschijnlijk van Nieuwevlaar afkik, kuurvogel.

Ik weet niet, maar hij had dat wel overleefd, dus je ziet, je kunt 16 jaar van Nieuwevlaar eten en dan kun je toch nog overleven.

Dus ik, ik heb altijd gevonden bij McDonald's, ja, ik heb op dat betreft, sorry voor de reclame dames en heren, we worden niet betaald, ik zeg het maar even.

Maar toen ik in Wisconsin, daar heb ik, ik heb in Merse, in Wisconsin heb ik een tijdje gewoond voor de, voor de wetenschap.

En dan ging ik altijd, dat was een heel klein McDonald's, ja, aan het meer.

Wisconsin ligt tussen twee meren in, in Madison ligt tussen twee meren in.

En ik ging één keer in de week, ging ik altijd bij die McDonald's daar aan het meer eten en ik had een goede herinnering aan.

Dit is heel lang geleden, want er was toen nog geen McDonald's in Nederland voor zijn werk,

ik ben herinnerd.

Hoe oud was je toen?

Nou ja, begin 30, dit is speelt in, denk ik, 74 of sowieso is dergelijks.

Zou de 7e naam moeten zoeken.

En toen weet ik wel, toen kwam er een McDonald's in Nederland, in Geloof, in Amsterdam of zo, was de eerste.

Nee, de eerste is hier in de buurt toch, daar ben je toen nog een keer voor RTV Utrecht bij je toch geweest.

Ja, maar dat was niet de eerste volgens mij.

Nou, dat dacht ik altijd, dat dat de eerste plek was waar het was.

Nee, dat dacht ik niet.

In Soest ofzo.

En toen dacht ik, en ik had natuurlijk die, ja, McDonald's produceert een heel specifieke smaak, dus ik denk, ga er eens in mijn hamburgertje eten.

En het smaakt, dat verdond je, dee je ogen dicht, hè.

Ik doe nu even mijn ogen dicht thuis thuis, om eens te duidelijk te maken hoe dat is.

En ik nam een haptaar en het smaakt er precies wel eens in mensen miskomst.

En dat vond ik wel, dat had wel wat heel gezegd.

Ja, en verder moet je naar McDonald's, die moet af en toe, is best leuk.

Kinderen vinden het leuk, natuurlijk.

Mijn kinderen vonden het ook leuk, die konden dan zelf bestellen.

Ik ben nu al een maanden en een maanden en een maanden niet geweest.

Maar moet ik hebben, ja, nee, maar niet elke dag, drie keer per dag, een maandelang, maar ik heb een McDonald's gaan eten, ben je niet goed, snee ik sowieso.

Maar ik zou zeggen, één keer in twee maanden, ik had het best gezellig zijn.

En hoe was het met de trein naar Londen?

Nou, de trein, daar was niks mis mee.

De Eurostar, die was over ontzettend vol.

Dat was geen plaatsje.

Maar je was geplaceerd, toch?

Ja, je was, je bent geplaceerd in de Eurostar.

Maar goed, die vertrok op tijd uit Rotterdam en die was op tijd in Londen.

Daar was niks mis mee.

Maar het enige avontuur wat ik je op dit punt kan bieden, wat op zichzelf toch wel curieus is, is dat wij de laatste dag gingen wij naar een locatie kijken waar ongelooflijk interessant en ook wel wat komische cementen dinosauriers beelden staan, die dat hier uit halverwege de 19e eeuw toen ze helemaal niet precies wist hoe die beesten eruitzien. Dus dat is een heel curieuse aanblik die je daar krijgt.

Dat is waar volgens het Kristalpelle stond.

Dat is heel ver buiten de utcent gaan verlonden.

Het is ook als je vlot, als je rijdt, is het toch een klein uur rijden.

Maar Gijs van de Westerlaken, met wie ik die reis ondernam, en dat ben ik nog niet van het Naturaalus.

Ja, van de Westerlaken, dat is wel heel stom.

Gijs Radermakers, ja, sorry Gijs.

En Jasmin, die is iemand die werkt bij Naturaalus,
maar die alles weet van die dinosaur is en hoe je dat aan moet pakken.
Dus wij waren daar naartoe, en Gijs had het heel ruim gecalculeerd,
we hadden een uur terug en hadden een orenuur om in die trein te komen.
En al kwartom ging ze geen zorgje aan de hemel.
En zo gezegd, zo gedaan, wij bellen, ik denk er heeft een kop koffie daar.
Wij bellen een uurbetaxi en er verschijnt een uurbetaxi.
En ik moet je zeggen eerder nog dan Gijs, dacht ik, er is hier iets mis.
Die man heeft geen flow, idee wat hij bezig is te doen.
Die zal misschien wel eens een ritje hebben gemaakt in deze buitenwijk,
maar het hele idee dat we met dit warhoofd naar het centrum moeten komen
en naar Sassons en Pankers, dat gaat niet gebeuren.
Wat was het voor figuren dan?

Ja, het was een hele grote man, ja, een hele grote zwarte man,
zeg ik nu al al, terughoudend omdat je het niet in een enkele wijze
en discriminerende hinderg wil maken, maar hoe dan ook al,
ik dacht al naar vijf minuten, hij begrijpt daar geen pers van.
En na tien minuten was Gijs, die, dat is een geborenoptimist,
die dacht, die begon ook te denken, dit is niet in orde.
Op deze manier komen we van zijn leven niet in Sassons Pankers,
want je kunt natuurlijk als je die route hebt gepland met je telefoon,
kun je beneden zien hoe laat je over een jaar in kwam en al 20 minuten
en we waren eerder later dan, dan, dan, dan, dan, dan,
was geen tijd afgaan.

Wat deed hij dan, hij ging de verkeerde kant op?

Ja, hij ging de verkeerde kant op.
En toen zei Gijs nog, ja, we hadden verkeerde kant op, ja,
hij was hartstikke handig, want dan zou hij zes of zomaar.
Nou ja, we zaten er een dik half uur in en toen dachten we,
goh, de goh, we gaan doen, die gaat hartstikke ver.
Dus we hebben ons laten dumpen bij een station van de ondergrondse.
Nou, zo gezegd, zo gedaan, dat viel nog niet mee om daar een kaartje te trekken,
want je weet, kaartjesautomaten, de world over zijn zo complex,
dat er volgens mij al in verschillende steden, universiteitssteden zijn,
universitair opleidingen voor kaartjesautomaat,
dat je ze allemaal wereldwijd onder de knie krijgt,
want de biljetjes worden gewijgerd en dan wordt je kaart gewijgerd,
en ja, je weet nooit precies waarom, maar goed,
de slotte hadden we een kaartje bij naar beneden,
we stappen in die trein die daar vooruit was,
er was ongeveer 41 graden daar in die pijpen,
en ik denk dat hij één station had gedaan,
en toen werd er iets omgehoopt wat wij niet konden verstaan.

Je kent dat, het verschijnt wel,
ja, dan keken we een kaartje aan, wat zou dat betekenen hebben,
maar gelukkig de natives hadden naast gijs dat een man een enorm dik boek te lezen,
volg ik ook wel komisch, zeerlijk gezegd,
het is vrij gijsgracht aan die man, wat zegt hij eigenlijk,
wat zegt hij omroepen eigenlijk,
ja, zegt hij dat deze trein gaat niet verder voorlopen,
want op een station verder is er een koffer onder de trein gekookt,
dat heb jij weer,
en dan staat de slotte weg, hij deed het niet meer,
het kon dan een half uur duur, kon meer duur, niemand die het wist,
dan begrijp je wel, daar hangt het meteen ook als een sfeer,
ook bij al die passagier karaburen,
ja, het ook veel, weet je veel, soms rijden we achteruit,
soms stijgen ze op, soms gaat de hele,
nou, zo die die mensen hebben ook zo'n houding ontwikkeld,
het maakt allemaal niks uit,
mids vervoer, achter vanavond, thuis zijn dan,
onverschilligheid, dat zal eens uit, ja, onverschilligheid,
nou ja, maar wij dachten, ja, onverschilligheid,
die trein gaat om wakker beet half zes,
precies de tijd weet ik al lang niet meer,
dus we zijn weer uitgestapt,
en weer bovengrond naar een echterlondense taxiopzoek gegaan,
waarover zo weer meer,
maar we waren op een punt natuurlijk uitgekomen,
waar we niet verder geen planningen mee hadden,
ja, daar waren verrekte weinig taxis,
het was ja zo, ik kent dat wel zo,
zo'n winderig stuk van de stad,
al van die enorme hoge gebouwen,
en van die nutteloze gasvelden er tussen in,
de moderne stad, zal ik nou maar even zeggen,
dus ja, toen de kosten er enorme moeite om een taxi te krijgen,
maar die hebben we ten slotte bevochten,
op een mevrouw die ten slotte ook met ons eens meegenomen,
verder een beste mevrouw,
ja, toen was het zaak gaan we het halen, ja of nee,
dus ja, wij hebben het gehaald,
wij kwamen echt,
nou, je kon meteen zo een beetje doorlopen om die trein te gaan halen,
en toen keken we op onze papieren,
die gijs heel attent voor ons had laten geprint,
en toen zagen we plots denk tot onze verrassing,

dat ons een tijd niet om vijf uur ging, maar om zes uur,
dus we hadden ons eigenlijk te vergeefs onhooroverlijk druk gemaakt,
want we bleken er nog een uur extra te hebben.

We hadden het niet te maken met uur verschil in tijd, wat je had.

Ja, we hadden ons vergist in het verschil in tijd,
moet ik zeggen.

Maar wel je voordeel?

Ja, ik mag van Gijs vertellen dat hij zijn vergist had in een uur,
verschil tussen Centraal-Europese tijd en Green and Spin Time.

Ja, zo was het, dus we zagen al een kop koffie gaan drinken enzovoort,
maar het was de, ja, het vervallen de betrekkelijke lange tijd,
dat je niet zeker weet of hij die trein gaat halen, ja of nee,
en wat doe je als je de uur verstart en mist hebt,
is het dan al wat, twee uur later nog één, ja, dat is allemaal niet zo duidelijk.
Maar goed, we hebben hem te slotte gehaald, dat was weer middvol,
je hebt daar nog z'n hele security-check,
we komen overbodig, maar goed, dat schijnt zo te zijn.

Het schijnen de Engelse altijd er.

Ik menen mij ter herinnering van dat het er vorig niet was,
maar volgens Philippe, ik sprak, Philippe Verikse is het altijd zo geweest,
en dat was omdat de Engelse bak waren dat de hier uit het tunnel op zou blazen.
Dus het moet even een check worden gedaan van de bagage.

En dan sta je daar dus weer drie kwartier in de rij,
waarom is het over als we idiotwarmen in die gebouwen?

Dat is ook niet de harde man, tropische hitte, dat is verschrikkelijk gewoon.

Maar goed, de uur was daar vertrok op tijd,
en de uur was daar op tijd in Rotterdam, waar wij weer uitgestapt zijn.

Dat is toch wel goed om een keer te noemen, een positief ervaring met de trein.

Ja, nou schijnt het dat de uur was daar, die gaat een tijdje stoppen.

Ik ben al vergeten waarom, maar het hele ding wordt tijdelijk opgeven.

Ik geloof dat er ergens gewerkt wordt aan het spoor.

Ik dacht dat hij niet vanuit Amsterdam zou vertrekken dat je vanaf Rotterdam moest gaan.

Ja, maar ik geloof dat er nog meer problemen waren,
maar ik laat ik meteen deze woorden weer in trekken.

Als mensen zeggen, oh, ik had daar uur was daar gebokt voor volgend jaar augustus.

We moeten even naar kijken hoe het zit.

Maar een hele andere ervaring dan toen naar Wenen?

Ja, totaal anders.

Echt totaal anders, kan ik anders zeggen.

Nou, met 10 verstanden dat hij op de eenweg, je hebt van die bordjes boven de,
boven het gangpad waar hij staat, hoe hard hij rijdt en waar hij is.

En dat hij alle stationsverkeerd aangehaven, dat was op zichzelf wel weer komisch natuurlijk.
Ja.

En wat ik ook heel komisch vind, is de stop die hij maakte in Lille, in Rijsel, zoals de Belgiets

noemen.

Ik heb het nu meerdere malen gedaan, die uur was daar.

En ik let altijd scherp op, maar in Rijsel stapt meestal helemaal niemand uit en niemand in.

Kan zijn dat er wel eens één iemand is uitgestapt of ingestapt, maar veel is het niet.

En het gekke is dat je in Brussel midi, waar natuurlijk meerdere mensen in en uit stappen, daar word je gemaand om volledig snel uit te stappen en in te stappen, omdat hij meteen weer wil gaan rijden.

En dan staat hij dus 10 minuten in Lille, terwijl er geen passagiers aanbod is en er ook geen meer is. Misschien heeft hij het bij de hele spoorboekje.

Maar in feite is het een prima trein.

Oké.

Ik heb tot nu toe altijd de eerste klas gedaan.

En ik ben toch wel een beetje een soort luxe paard, want ik vond het wel erg druk in die tweede klas.

Moet ik je zeggen, ja.

En hoe was dat sentiment in Groot-Brittannië?

En dan zijn de Engels er zo mee bezig.

Is de brexit nog een ding?

Ik heb geen flow in één, moet ik je zeggen.

Oké, maar je hebt toch wel even wat gemist.

Ik kan je wel een korte impressie geven van het centrum van de honden.

Die toren is gerestoreerd van die Big Ben en dat ziet er inderdaad keurig uit.

Maar het centrum van de honden, het is...

Nou ja, ik schat dat daar toch een half miljard mensen aan bezig waren.

En ook in de musea was het ontzettend druk waarover zo nog iets meer.

Allemaal klachten, ik geef het toe.

Hoezo meneer Verrosten, wat is er nou voor ouderganten?

Mogen andere mensen dan niet naar het centrum van de honden?

Is dat alleen voor u bestend?

Ja, wat mij betreft wel.

Ja, sorry.

En Edem Dieter.

Nou, goed.

Het was verschrikkelijk.

En wat zo gek is, het zijn voornamelijk jongere mensen.

Het aantal echte oude toeristen is eigenlijk vrij beperkt voor zover ik het zien kan.

Maar het gekke van die mensen, met die jonge mensen is dat ze...

op een hele merkwaardige toeristische wijze fortsjokken.

Met iets van de dood in de ogen.

Je zou zeggen, dan loop je naar het centrum van de honden.

Het staat daar vol ogen met alle aardigste beelden van prime ministers en prominenten militairen.

Churchill was weer uit zijn doos gehaald.

Churchill was een tijdje, hij had hier een houten doos.

Omdat als maar mensen op het beeld van Churchill schreven, I'm a racist.

Hij had me schoon gemaakt, hij staat daar weer.

Hij is net iets groter uitgevoerd dan de rest van het Tweede Wereldoorlog personeel.
Maar ik vind dat op zichzelf tussen haak is wel een leuke traditie.
Dat je van al die mensen, want ik had...
we hadden het er vaak over gehad.
Ik vind het wel leuk dat General Slimler staat, dat vind ik wel aardig.
Hij staat er een beetje daarbij, want Gomery hebben ze vergeten zijn beroek te behandelen.
Maar goed, het is leuk om te zien.
Je hebt ook overal in Ierlanden beelden van prime ministers.
Als je een beetje weet hoe het zit, dan heb je het leuk.
Daar hebben we Russel, aardig, daar hebben we Wopel.
Kortom, dat is aardig.
Toen dacht ik wel, zijn er aan Balken heen ook een beeld.
Rutte een beeld, met die opgerolde moutjes.
Ik weet het niet eigenlijk.
Toen raakte ik weer in twijfel.
General Slim is toch wel een hele andere propositie dan Balken heen.
Maar goed, een beeld van Wim Kok.
Drees, dat kan wel toch?
Als je Drees doet, moet je ze allemaal ook doen.
Dan moeten die beginnen daarvoor en daarna ook.
Jander kwijt.
Waarom niet?
Dat is gewoon de Nederlandse politiek.
Ik weet het niet.
Dat gek is dat ik het in Londen ontzettend leuk vond.
Toen dacht ik, een bronze uitgevoerde Balken heen op anderhalve maal.
Maar er waren grote, want die beelden zijn vrij fors.
Daar werd ik toch helemaal zenuwachtig van.
Pim had altijd het idee he?
Ja, die had een beeld.
Hij had zelfs een beeld.
Ja, hij heeft het nog steeds toch?
Ja, natuurlijk.
Die had aan het dood te vertellen dat Pim zijn beeld werd in een karretje vervoerd.
Dat had ze niet redd.
Op de hoogte van een tunneltje in Rotterdam.
Toen is die onthoofd.
Ja, sorry, dat is natuurlijk...
Gekker kan het toch eigenlijk niet.
En het is zo...
Zeer symbolisch, ironisch, alles wat je maar wil.
Dat ik we moesten dit toch even vertellen.
Maar dit was buiten, denk ik heen?
Ja, maar we hadden het over die katatonische menigte.

Want ik zag het ook in de National Gallery.
En eigenlijk ook weer in de National History Museum.
Prachtig gebouw, trouwens.
Echt marra-magnifique.
Dat is de laat Victorijans gebouw.
Het is ongelooflijk werkelijk.
Je moet er gewoon een keer heen gaan om te kijken.
Dat is een haal dat je denkt hoe is het mogelijk.
Dat ze er zo'n leuke dingen deden.
Nou, als arbeidskosten natuurlijk.
Dat speelt een belangrijke rol.
En de slofter die mensen menigden, die slofter daar ook rond.
En je zou eens toch zeggen...
Of er nou die schilderijen zijn.
Of die fossiele van die dino's.
Of die skeletten van die dino's.
Je verwacht toch een soort geïnteresseerde blik.
Hoe zit dat dan?
Nee, slof.
Die vraagt je af van hoe kom je hier naartoe?
Ja, weet je waar ze allemaal voortdurend altijd naar kijken.
Alsof er iets wondermalijks in zit.
Die Godvergeten telefoon.
Het is een ramp.
Waarom blijf je niet thuis?
Daar zie ik het thuis kun je ook op je telefoon.
Als je daarlijk, als je er twee, drie knoppen drukt.
We hebben een leuk plaatje voor de Big Ben.
Je hoeft helemaal niet naar onder voor de Big Ben.
Wat doen ze bij de Big Ben op hun telefoon kijken?
Even een fototje maken.
Het is echt.
En dan natuurlijk dan eet.
In al die straten waar deze trurren gestoet.
Deze walking dead kunnen we deze lui rustig noemen.
Niet waar doorheen sloffen.
In dat wondelijke sloffere tempo.
Hoe heb je overal dus kun je eten kopen.
En dat doen ze ook?
Ze lopen allemaal te kouden.
Het is van een intense droevigheid.
Dat hele centrum is besmet met deze lieden.
Je hebt er een ween ook verteld.
Ja, dat was een ween ook.

Weenen vielen vroeger enorm mee, moet ik zeggen.
Vroeger, 20 jaar alleen.
Maar dat is ook dramatisch.
Het is natuurlijk wel zo.
Dat is in Londen ook zo.
Buiten die cirkel komt die je kennelijk met je telefoon door moet doorlopen.
Verduur het ook fotograferend met je telefoon natuurlijk.
Dan is het verder een heel normale stad.
Zodra je een beetje een ritje maakt.
Ja, dan is het een stad zoals alle steden.
Maar wel een hele uitgebreide stad.
Londen is een betrekkelijk wondelijke stad.
Omdat het zich niet binnen de stadsmuren ontwekelt heeft.
De jongeren zullen zeggen, ja, opa van Rossum snapt er niks van.
Wij zijn connectend met de rest van de wereld.
We zijn heel sociaal bezig op die telefoon.
Ik heb zelf in mijn leven zoveel mensen gezien.
Die in zo jammerlijke anconnectendness uitstraalden als deze jongeren.
Want dan zou ik toch zeggen, dan ben je in dat museum en dan ben je connectend, weet ik veel,
met de westensse cultuur, de schilderkunsten, hoe je het noemen wilt.
Je moet daar ook iets over zeggen.
Want dan hangt het, die digital gallery is een magnifique museum.
Er gaat verder niks.
Dat is een schitterend museum.
Wat is je meeste bijgebreed gebleven wat je zag?
Wat is mijn meeste bijgebreed?
Nou, die gekke cementen, die domst toch.
Want die cellen in een soort tuin, en dat die tuin is volgens mij door een professional beplant,
maar slecht onderhouden.
Waardoor een soort ideale combinatie ontstaat van,
van, laten we zeggen, denkwerk en lichte verwaarlozing.
Oké, dat is onbewust gedaan.
Nee, we gaan.
Nee, die beplanting, daar is over nagedaan.
Ja, maar die onderhouden is...
Dat is niet onbewust.
Dat is omdat ze ongetwijfeld de lokale gemeenteraad geen cent heeft.
En geen cent te veroveren.
Want de ergst beschadigd, de ergste plaatsen beginnen nu een beetje uit elkaar te vallen.
Die zijn keuig gerestoreerd en die worden met kunststof.
Die worden volgens mij in een nieuwe toestand gebracht.
Maar het is om te gaan kijken.
U moet wel, als u daar dus bent, verder mag u net zoveel uur bij taxi's bellen als u wilt,
maar u doet er verstandig aan om vanaf dat punt,

want je kunt met een soort treintje, kun je terug.
Dat hadden wij natuurlijk moeten doen.
Dat hadden we niet gedaan.
We dachten dat we veel vlotter met de taxi zouden zijn.
De Londres taxi's overst, die verdienen een eerepalm.
Die chauffeurs zijn heel ondernemend.
Want ja, je weet, Londres is eigenlijk één grote vielen, één grote verstopping.
En ze rijden heel kunstige routes omdat zoveel mogelijk te vermijden.
En bovendien kun je in die wonderlijke schonkige auto's,
die tegenwoordig bijna allemaal elektrificeerd zijn,
dan kun je zo met z'n zesten zitten met een enorme hoeveelheid bepakking als je dat wil.
Dat is een soort achter de chauffeur, een soort vrij omvangrijke ruimte gecreëerd.
Het zijn taxi's die speciaal gebouwd worden als Londres taxi.
En de Nashville Gallery is nog steeds gratis toegankelijk?
Allere Amerikaanse, alle Engelse museums zijn gratis toegankelijk.
Dus dat wordt gefinanciëerd van het overheid?
Ja, ook de Nashville Instruments gratis toegankelijk.
Dat was hartstikke druk, maar veel shockers.
En dan denk je, ik wou ze nog toeroepen.
Kijk nou naar m'n oven, al heb je schitterende fossielen.
Dat is een groter god nog aan toe.
Dat is of het de verplichting is.
Dat is of je één keer in je leven naar dat godvergeten centrum van Londres moet.
Heb je nog andere dingen bekeken daar?
Ja, de Nashville Gallery.
Het is wel moeilijk om dit allemaal te combineren in.
Want we zijn natuurlijk in de Museum of Financial History.
Hebben we meerdere dingen bekeken en hadden we een uitgebreid gesprek en instructies en verhalen achter de schermen.
Ik ben een ontzettend aardige Engelse enthousiaste.
Ja, enthousiaste, ik ben wel gek genoeg.
Ik ben de laatste persoon om te zeggen, kom jongens enthousiaste.
Ik vind het altijd wat overdreven.
Maar die shock, shock, shocktelefoonkijkers waren een treurigheid, is dat zeggen.
Zouden die mensen nou achteraf als ze weer terug zijn in, weet ik waar ze naartoe gaan.
Zouden ze dan zeggen van, het was zo leuk in Londres, we hebben zo heerlijk rondgeschoot.
We hebben zoveel foto's met de telefoon gemaakt.
Maar bederft dan dat jouw...
Ja, dat bederft nog mijn plezier.
Echt waar? Heb je veel last van?
Je hebt geen idee hoe vol het was op die plek, waar je dan iets verder op die verrekte Big Ben ziet staan.
Het was ongelooflijk.
Maar dit is in Amsterdam hetzelfde, wel een andere schaaam.

Ja, daarom, want je weet wat ik over Amsterdam denk, in het centrum van Amsterdam.
En ook bij de museum daar.
Daar moet je ook zorgen dat je er nooit meer komt.
Dus ja, als je het dan toch naar het Rijks wil, dan moet je maar een taxi bestellen.
Dan doe je zo'n slaapmasker voor, zodat je bij het Rijks bent, stap je uit.
En daarom is het ook tegenwoordig poepiedruk.
Wilt u nog iets vertellen over wat bij de National Gallery nog meer te zien is?
Nou, dat was innovatie.
Bij het National History Museum hadden ze een apartite doodstelling waar je dik voor moest betalen.
Van, in feite, het grootste zouropode skelet wat ooit gevonden heeft in Argentinië.
Dat is vrij spectaculair om te zien.
Nou, moet er direct bij gezegd worden dat exemplaar wat daar staat, is een samenstelsel van, in feite, drie exemplaar.
En van die drie exemplaar in totaal is het ongeveer 30, 40 procent op z'n best van het oorspronkelijke skelet.
En de rest hebben ze erbij bedacht, als je natuurlijk helemaal weet hoe een skelet in elkaar zit en hoe een modale zouropode in elkaar zit, dan kom je neerleid.
Maar je bent wel verbaasd over de werkelijk gigantische afmeting.
Dat je toch een beetje denkt, komende evolutie, is toch in het algemeen gebruikse verstand.
Maar op dit punt heb je wel een beetje het gevoel, is de evolutie onspoort.
Er was natuurlijk hartstikke stilletjes in die zaal, want wat dat enorm uppe is, omdat het zo duur was.
Je moest daarvoor apart betalen.
Jullie zijn ook gaan kijken.
Ja, maar wij hoeven er natuurlijk niet te betalen omdat wij een soort van wetenschappelijke bezoekers waren.
Ja, leuk zeg.
Ja, dat was hartstikke leuk.
En je had ook de presentatie van het boek nog en daar heb je Filip ontmoet.
Ja, ik zat daar gisteren en daar kwam Filip in.
Dus hij heeft op raam zitten luisteren bij de presentatie van het boek van Laugend Blukens.
Wist je dat hij kwam?
Ik had wel even moeder dat hij zou komen.
Ja, want hij had mij al gemeeld.
We hadden elkaar gemeeld over dat gezeik over de slimmste mens, maar verder geen woord over wat mij betreft.
Dat we allebei een beetje dezelfde ideeën over hebben.
Deze week is er wel weer in het kundig natuurlijk gemaakt, dat je er definitief een punt achter bent.
Tenzij je nu zegt, dat is een gap en ik ga nog 20 jaar door mensen.
Het is een allemaal gap, het hele programma is een hele grote gap.
Nee, dat is ook zo gek.
Uit balstuurigheid had ik gedacht van,

en zeg ik, nou ja, ik zeg gewoon, ik ga door te konden ben.
Ik had kistjes in je gezien, ik ga door te konden ben.
Nee, natuurlijk, wie gelooft dat nou?
Wat voor een kindachtige wereld is het waar dat op wordt genomen?
Ja, heb je het gelezen?
Hij gaat door tot zijn honderdste.
Hij dreigt zelfs tot zijn honderd twintigste door.
Nou ja, ik zag net een stuk in de krant.
Of nee, ik geloof ze in die kornemeester,
dat je straal uit technieken wordt ontwikkeld waardoor,
zonder al te groot de moeite honderd twintig worden.
Maar als je dan als stuk leest,
blijkt dat dan een veroudering van een hersen niet heel veel te doen is.
Dus dan zitten we allemaal niet waar.
Fysiek nog tiptop in orde, als planten bij het raam,
om dat ons hersenen niet meer doen.
Ja, maar het viel mij wel op,
dat je de meest velbegeerde stoel van het land bijna hebt.
Heb je al een stuk gelul gehoord?
Nee, het is echt echt ongelooflijk.
Maar iedereen was meteen bezig van,
wie zou hem gaan opvolgen?
Wie moet daar gaan zitten?
Ja, ik heb het gezien.
Wordt het een cabaretier?
Wordt het een wetenschapper?
Moet het een vrouw worden?
Zal ik eens wat vertellen?
Het interzit met geen reeds wie het wordt.
0,0.
Maar Philippe heeft zijn opvolgen mogen aanwijzen,
dus misschien geldt het voor jou ook wel,
om te zeggen, Maarten, vertel maar, wie moet het worden?
Ik doe het bij deze zaken net zweiger doen.
Oké.
Het is mooi geweest met de speculaties.
Ik wil nooit meer iemand van de media pers aan de telefoon hebben over deze kwestie.
Wat mij betreft stoppen is het hele programma.
Ja, ik had altijd wel iets lolders te vinden.
Wat Frits Bauer, Frank Bauer, Frans Bauer, de boel kan presenteren.
Maar je gaat er wel nog, want het zijn nog drie seizoenen.
Als je je afscheid hebt aangekondigd...
Het is maar helemaal de vraag of Philippe en ik het zal overleven tot februari,
van het jaar 2025.

Of misschien komt er nog een rel rond het programma,
waardoor het helemaal stopt,
dat het met jullie samen...
Dat zou kunnen, dat we iets verschrikkelijks hebben gedaan.
Zonder dat ik het zelf gemerkt heb,
dat ik rustisch geld heb wist gewassen of zo.
Dat ik aan een rijmje kan van alles gebeurt zijn natuurlijk.
Dat ik de toeristen heb beledigd,
dat ik sowieso iemand heb beledigd ergens.
Ik weet het niet.

Maar je zit er nog drie seizoenen,
denk je nu, ga ik nu nog een keer flink gas geven?
Nee, helemaal niet, denk ik ook niet.
Ik dacht zelfs rustig afbouwen in de overdrijf.
Oké.

Maar Philippe en jij hebben er wel vrede mee.
Jullie zijn blij dat het naar buiten toe is nu.
Nou, was ik daar blij om niet de hele gang van zaken,
daar was ik helemaal niet blij over.
Nee, ik had veel loliger gevonden,
dat we keurig zoals de afspraak was,
dat we...
Dat Philippe het 25e seizoen af zou maken en dan zou zeggen,
nou, ik word dit jaar, of ik ben dit jaar 80 geworden,
ik stopte mee.

En dan kunnen we maar ver over de zee uitkijken op Corsica.
Dat had ik het fijn ze gevonden,
dus dat we dat hele gezijk niet waar,
of ik niet de dick was, of ik niet de oud was,
of er een cabaretier moet komen.
Nee, als het u blijft, geen cabaretier.

Als het u blijft, je hebt wel eens het gevoel
dat de ene helft van Nederland cabaretier is
en dat de andere helft ernaar moet komen kijken.
Nou, heb je er wel nog veel reacties op gehad van mensen?
Ja, aan de lopende band, ze werd een beetje gebeld
en moest je steeds...

Nou, dat was op z'n zelfde hadden de media daar weer een leuke strategie,
dat ze dan net doen alsof ze hier eigenlijk vragen voor iets anders,
bijvoorbeeld dat boekje over mijn jeugd erin hangen.
En dan eigenlijk, je ziet in hun ogen al,
al onrust ontstaan van jongens,
dan laat hem even lullen over de jeugd erin.
Hoe is het, hoe is het trouwens bij de slinkste mens?

Dat je denk, kom op.
Waarom is dat belangrijk?
Het is een kwisje.
Ja, maar het is de beste...
Een leuk kwisje.
De beste bekeken van het land.
Nou, kijk Boelvoetvrouw is in verval,
maar jullie blijven sterk die doorgaan met kijkzaak.
Dat weet je niet, Boelvrouw is volgens mij houder dan wij,
dus wie je weet niet hoe het af kan takelen.
Volgens mij zijn er heel weinig programma's,
die het echt de genia volhouden.
Nou ja, mag het kwissen doen in traditioneel,
volgens mij altijd wel goed.
Zegt dat wel, want je kunt die TV niet aanzetten,
of je ziet een kwis.
Volgens mij het best betaalende boel van Nederland
is waarschijnlijk het maken van kwiswaren.
Ja, je weet, ik heb het ook wel eens geprobeerd,
ja, allemaal totale ongeschikt.
Maar ik kan me wel voorstellen dat het kijkers zeggen van
het genoten jaren.
Dat bedoelde ik meer met de reacties,
niet zo zeer van de journalisten,
maar meer van kijkers die zeggen, hey, top.
Dat hoor je ook wel eens,
dat is het leuk voor ons, graag naar kijken enzo.
Maar nu zitten we er ook wel over de praat.
Ja, dat is waar.
De slimste mens,
een wielgrond historisch succes.
Het is eigenlijk belangrijker dan de Engelskaan.
Dat kun je toch rustig stellen,
dat is echt...
We moeten dit verkunnen,
die overschatten, zo is het eigenlijk.
Zo, dat is een oude poors.
Goed, de boers hadden helemaal geen zin om het zo groter te maken.
Ach, die Europeanen,
dat zijn vrouwelijk imperialistische verovergaars.
Nog meer geschiedenis hoor je in het luisterboek
Industriële Revolutie.
Moordschutige typisch,
die de wereld halverwege naar de verdomme is hebben geholpen.

Maarten Verossum geeft drie uur lang college.
Eigenlijk hadden Industriële Revolutie
zich in China af moeten spelen.
Bekijk de beschrijving bij deze podcast
en dan vind je vanzelf de link naar het luisterboek.
En in de podcast C Level
gaat het nu over de vragen of consultants
schadelijk zijn voor de economie.
Dat...
geloof ik niet.
Stefanie Hotthuis, de baas van een van de grootste consultatiebedrijven
van Nederland, KPMG,
reageert nu op die snoeiharde kritiek
in de podcast C Level.
Wat ik zie om me heen,
met hele diepe expertise.
Je luistert de aflevering via de link
in de beschrijving bij deze podcast.